

מת (חיפה) 1877-06-25 - כארים זחלאקה נ' מדינת ישראל

מ"ת (חיפה) 1877-06-25 - כארים זחלאקה נ' מדינת ישראל שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 1877-06-25

כארים זחלאקה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[25.08.2025]

כבוד השופטת חוה קלמפר-מרצקי

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) לפתיחת חלון התאוררות.
2. המבקש נעצר בתיק זה ביום 30.5.25, וביום 8.6.25 שוחרר למעצר בית.
3. עתה עותר המבקש לפתיחת חלונות התאוררות, מידי יום למשך מספר שעות. המבקש טען כי הוא עצור זמן רב, ולדידו, משלא נרשמו לחובתו הפרות של המעצר, מן הדין והצדק לאפשר לו חלון התאוררות יומי. במאמר מוסגר יצוין כי הבקשה המקורית הוגשה כבקשה למתן אפשרות למבקש לצאת לעבודה מידי יום משעה 8:00 ועד 18:00, ואולם במהלך הדיון היום ביקש המבקש לתקן את בקשתו והוא העמידה על יציאה להתאוררות כמפורט לעיל.
4. מנגד טענה המשיבה כי מעצר בית הוא מעצר לכל דבר, וכי פתיחת חלונות כמבוקש מרוקנת מתוכן את המעצר. עוד נטען כי המסוכנות שבמבקש, שהואשם בתיק העיקרי (תד"א 1875-06-25) בגרימת תאונת דרכים בשכרות (מכוח סירוב להיבדק) ובעזיבת מקום התאונה מבלי לאמוד את תוצאותיה, עולה לא רק מהאירוע נשוא כתב האישום, אלא אף מהרשעותיו הקודמות, וכן נטען כי המבקש לא הצביע על שינוי נסיבות המצדיק העתרות לבקשה. דיון והכרעה:
5. מושכלות יסוד הן בבוא בית המשפט לדון בבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52(א) לחוק המעצרים, אין בית המשפט דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה, אלא הוא בוחן אם מאז ההחלטה המקורית שניתנה, "נתגלו עובדות או נסיבות חדשות", אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון בין האינטרס של המבקש לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי או אם "עבר פרק זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" המצדיק את השינוי המבוקש (ראו למשל בש"פ 7125/07 פלוני נ' מ"י, נבו, 29.8.07, בש"פ 2/06 זילברפרב נ' מ"י, נבו, 7.2.06, ב"ש (נצרת) 389/10 הייב נ' מדינת ישראל, נבו 2.3.10).
6. בעניינו המבקש לא הצביע על טעם מיוחד או תכלית חשובה לפתיחת חלון התאוררות, ותמצית טיעוניו נוגעת לחלוף הזמן מאז המעצר.

7. באשר לחלוף הזמן נפסק כי - "הקביעה כי עבר 'זמן ניכר' מאז ניתנה ההחלטה נושא הבקשה לעיון חוזר הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ'ניכר' בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. למול חלוף הזמן והפגיעה בנאשם יש לשקול את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות...." (בש"פ 7371/17 רוחן נ' מ"י, נבו, 8.10.17). עוד הובהר בפסיקה, הגם שלא דווקא בהקשר זה, כי בין שיקול חלוף הזמן לבין האינטרס הציבורי שבהמשך החזקת חשוד במעצר, קיימת "מקבילית כוחות", קרי ככל שחולף הזמן וההליך מתארך, כך עולה משקלם של האינטרסים של החשוד וזכויותיו מול יתר האינטרסים (ראו בש"פ 427/22 מ"י נ' פרץ ואח', נבו, 16.2.22). ולבסוף, אזכיר את הפסיקה לפיה מעצר בית הוא מעצר לכל דבר, וכי 'פתיחת חלון' תשמר למקרים חריגים (ראו בש"פ 6646/17 פלוני נ' מ"י, נבו 29.8.17), וכן את הפסיקה לפיה הקלות בתנאי שחרור מגבילים, צריכות להיעשות באופן מדורג, עקב בצד אגודל, תוך בחינת ההתנהלות של המבקש בתנאים הנוכחיים, ולאחר שבית המשפט ישתכנע כי המשיב זכאי לאמונו (ראו למשל בש"פ 5180/23 מ"י נ' חסין, נבו 31.7.23).
8. במקרה דנן המסוכנות הנלמדת מהנסיבות המפורטות בכתב האישום ומהרשעותיו הקודמות של המבקש אינה מבוטלת, בלשון המעטה, אך לצד זאת לחלוף הזמן מאז תחילת תקופת מעצר הבית ולהעדר כל טענה על הפרת תנאי מעצר הבית, יש רלוונטיות לעניין הבקשה דנן. משכך, ונוכח המקובץ לעיל, מצאתי כי במקרה דנן, על אחת כמה וכמה מקום בו רישונו של המערער נפסל באופן זמני ועד לתום ההליכים בתיק, יש מקום ליתן אמון במבקש ולאפשר לו חלון התאוררות יומי וקצר.
9. לאור כל האמור לעיל אני מורה כדלהלן:
- א. המבקש יוכל לצאת ממעצר הבית, בליווי אחד משני המפקחים שנקבעו, כל יום משעה 16:00 ועד לשעה 18:00.
- ב. אין שינוי ביתר התנאים, לרבות תנאי הפיקוח והערבויות.
- ניתנה היום, א' אלול תשפ"ה, 25 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.